

Viering hoogfeest geboorte van Johannes de Doper - 24 juni 2018.

Vaak merken wij niets van dit hoogfeest, als het niet toevallig op een zondag valt. Het valt niet vaak op een zondag. De eerstvolgende keer zal in 2029 zijn.

Naast Jezus en Maria, is Johannes de enige persoon waarvan we de geboorte, en ook zijn sterven gedenken, dat laatste is op 29 augustus.

Meestal wordt van heiligen alleen de sterfdag gevierd, het begin van hun eeuwig leven. Dat wij deze geboortedag ook vieren wil dus zeggen, dat hij een heilige is van het allerhoogste niveau, van het niveau van Jezus en Maria.

Dit bijzondere hoogfeest hoort thuis in een liturgische rij die leidt naar de geboorte van Jezus. Zo vieren we elk jaar de geboorte van Maria en negen maanden eerder haar onbevleete ontvangenis. Hierop volgt vandaag de geboorte van Johannes de Doper, en ook die werd voorafgegaan, nu door het bezoek van Maria aan haar nicht Elizabet. En ten slotte dan op 25 december- rond de winterwende -de geboorte van Jezus op één van de kortste dagen en de langste nacht - kerstmis- , en ook die kende negen maanden eerder de Aankondiging van de Heer of Maria Boodschap.

Op afbeeldingen zie je Johannes met zijn wijsvinger verwijzend naar wie na hem komen zal. Zo staat hij ook op het deksel van onze doopvont afgebeeld. Niet hij is belangrijk, maar degene die na hem komt, hij is slechts wegbereider, de roepende in de woestijn, de lamp maar niet het Licht.

Zijn geboorte en wat daaraan vooraf gaat, lijkt veel op dat van de geboorte van Jezus. Beide roepen gevoelens van verbazing en verwondering op. En aartsengel Gabriël is bij beide de boodschapper.

Zacharias wat: 'Jaweh gedenkt, herinnert Zich' betekent, krijgt de boodschap van de engel Gabriël in de tempel, hij kan het niet geloven

wat de engel hem heeft gezegd. Hij en zijn vrouw Elizabet – haar naam betekent: ‘God heeft gezworen’ - zijn al op leeftijd, de mogelijkheid om kinderen te krijgen is allang voorbij.

En dan krijg je zo’n boodschap. Wat niet meer mogelijk leek gaat toch gebeuren?! :Hij zal een zoon krijgen, die vervuld zal zijn met de Heilige Geest én wegbereider van de Heer.’ Zacharias vraagt de engel waaraan hij dit kan weten. De engel antwoordt daarop dat Zacharias niet meer kan spreken tot de dag van de geboorte van zijn zoon, en verliest onmiddellijk zijn spraak. Hij moet zwijgen tot de Stem is geboren. De stilte gaat vooraf aan de Boodschapper.

De dag van de geboorte breekt aan. Als een soort spiegelbeeld van de geboorte van Jezus. Precies aan het andere halfjaarlijkse ‘eind’, bij de zomerwende - 'het Kerstfeest van de zomer', op één van de langste dagen van het jaar, en de kortste nacht, voordat de dagen aan lichtlengte weer gaan korten, en wat we vandaag vieren.

Acht dagen later, volgt - naar Joods gebruik - de besnijdenis en krijgt hij zijn naam.

Maar tegen alle tradities in is de naam niet die van zijn vader maar is het een naam die niet eerder in de familie voorkwam, een totaal nieuwe naam, door de engel aangekondigd, net als bij Jezus.

"Johannes moet hij heten." Moeder Elizabet klinkt heel beslist. Het moet! Het komt van het Hebreeuwse woord Jehochânân, wat ‘God is genadig betekent’. Ook vader Zacharias bevestigt het al schrijvend. Zacharias kan daarna weer spreken en looft God.

Iedereen is in rep en roer in de omgeving, het nieuws verspreidt zich razend snel - ook in heel het bergland van Judea - over deze wonderlijke gebeurtenis.

God heeft een bijzondere opdracht voor dit bijzondere kind. Dit kind met deze naam luidt een nieuw begin in. Johannes is de laatste van de oud testamentische profeten.

Je zult je kind maar zo'n naam geven: Godsgenade, Godsgeschenk. Maar dan de andere kant. Je zult maar zo'n naam krijgen. Een Latijns gezegde zegt: '*Nomen est omen*' - de naam is een voorteken.

Het is een wonderlijk en bijzonder kind, een woestijnkind; dat was de plek die hij zocht. Niet het vertier en het vermaak van de grote stad. Niet het uitgaansleven en de drukte, niet de luxe en het lekkere eten, niet het gemak van het mooie huis en het zachte bed. Je zou kunnen zeggen, een ascetische monnik.

Hoe zal dat nu in zijn opvoeding gegaan zijn? Daar kunnen we slechts over gissen. We weten dat hij in de woestijn verbleef. De woestijn is de plek waar je jezelf tegenkomt, waar je vecht tegen je eigen kwelgeesten, waar je probeert jezelf te aanvaarden zoals je bent.

Johannes is er in geslaagd te leven volgens zijn naam, '*God is genade*'. Maar dat betekent daarom niet een gemakkelijk leven. Voorloper van de Messias zijn, is niet simpel, het heeft hem zelfs zijn kop gekost.

En God is genadig, maar de mensen zoeken die genade niet, want die genade vraagt bekering, ommekeer. De genade is gratis, maar de bekering vergt een levenslange inspanning.

Hoogfeest van de geboorte van Johannes de Doper. Het mag ons aanmoedigen om na te denken over onze eigen naam, onze eigen roeping en opdracht, onze eigen plaats in Gods plan met de wereld.

We zien: we zijn nooit te jong voor onze roeping: vanaf de moederschoot! en ook nooit te oud, want je bent nooit te oud om je bestemming te vinden - al worden er waarschijnlijk geen radicale andere dingen meer van ons gevraagd - maar terugkijkend op al wat er in je leven al is gebeurd, en daarbij God werkelijk toelaten in je leven en jezelf openstellen voor Gods liefde, dat is een avontuur waarvoor je nooit te oud bent, of te jong.

Het gaat er om dat wij onze bestemming vinden, hoe God met ons bezig is vanaf de moederschoot, ons eerste begin, zoals bij Johannes de Doper al voor zijn geboorte.

Wij hebben een volstreekte vrijheid om onze eigen weg te gaan, al kun je vaak niet zien en weten waarheen en waartoe die weg leidt en wat er op je pad komt en dat is maar goed ook.

De weg die God met ons wil gaan - en waar wij op kunnen reageren, is er een van liefde, er te zijn voor de naaste, ons in te zetten voor een betere wereld en onze unieke eigenschappen in te zetten voor het goede en elkaar. Het leven voor elkaar licht te maken, een zegen te zijn.

Voor God is niets onmogelijk. Weet je gekoesterd en kostbaar, in jou heeft de Schepper iets van zichzelf gelegd en ook jouw naam staat geschreven in de palm van zijn hand, je mag er zijn.

Laten we ons door Johannes bij Jezus brengen en dat wij Gods aanwezigheid mogen ervaren. Nu, in deze viering, deze week, thuis en op het werk omdat God genadig is. Amen

Marianne Thie